

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Praha – Dejvice, Zikova 1903/4, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.9.2014, č.j. ÚOHS-R304,309/2013/VZ-19278/2014/321/OHo,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.9.2014, č.j. ÚOHS-R304,309/2013/VZ-19278/2014/321/OHo, kterým byl zamítnut mimo jiné i rozklad žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2013, č.j. ÚOHS-S6/2013/VZ-17199/2013/521/DRa, v jeho výrokových částech I., II. a IV.

I. Podstata věci

Žalobce coby zadavatel zadával v podlimitním zadávacím řízení veřejnou zakázku „*Projektový management – vzdělávání akademiků*“. Žalovaný vedl správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k návrhu solit project, s.r.o. a v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce coby zadavatel nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že nevyločil z účasti v zadávacím řízení vybraného uchazeče Conseptica s.r.o., který neprokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ, když nepředložil platný certifikát projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení u určené osoby (lektorky) odpovědné za poskytování příslušných služeb, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy (výroková část I. prvostupňového rozhodnutí). Výrokovou částí II. prvostupňového rozhodnutí pak žalovaný zrušil posouzení kvalifikace později vybraného uchazeče (Conseptica s.r.o.), hodnocení nabídek a rozhodnutí žalobce o výběru nejvhodnější nabídky, výrokovou částí III. prvostupňového rozhodnutí žalovaný zamítl návrh navrhovatele v části směřující proti zadávacím podmínkám a výrokovou částí IV. prvostupňového rozhodnutí uložil žalobci uhradit náklady řízení.

Závěr žalovaného byl vystavěn na argumentaci, podle níž ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel podle § 52 odst. 1 ZVZ povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek, která v nyní posuzované věci uplynula dne 25.10.2012. Později vybraný uchazeč (Conseptica s.r.o.) byl povinen v této lhůtě předložit příslušný certifikát prokazující, že osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb dosáhly požadované odborné kvalifikace. Vzhledem k tomu, že tento později vybraný uchazeč prokázal splnění technického kvalifikačního požadavku osobou odpovědnou za poskytování služeb až ke dni 22.1.2013, kdy příslušná lektorka dokončila akreditační proces, je zřejmé, že daný požadavek nesplnil ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ, tj. ve lhůtě pro podání nabídek. Proto podle žalovaného později vybraný uchazeč (Conseptica s.r.o.) nesplnil technický kvalifikační předpoklad tak, jak byl požadován žalobcem, a ten byl povinen jej již ve fázi posuzování splnění kvalifikace vyloučit z další účasti v zadávacím řízení.

V rozkladu proti tomuto rozhodnutí žalobce tvrdil, že později vybraný uchazeč splnil technický kvalifikační předpoklad spočívající v předložení platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení osobou odpovědnou za poskytování příslušných služeb, jak byl vymezen ve výzvě k podání nabídky. Dále žalobce v rozkladu namítal, že akreditace trenéra kurzu nebyla součástí technických kvalifikačních předpokladů a s odkazem na § 56 odst. 2 písm. e) ZVZ ji ani nebylo možno v rámci technických kvalifikačních předpokladů požadovat; žalobce tedy v rámci požadavků na prokázání kvalifikace požadoval pouze osvědčení o vzdělání a

odborné kvalifikaci, který byl později vybraným uchazečem (Conseptica s.r.o.) řádně předložen; ten tedy kvalifikaci, jak žalobce požadoval, splnil.

V napadeném rozhodnutí se pak předseda žalovaného s tímto závěrem promítajícím se ve výrokové části I. prvostupňového rozhodnutí a na něj navazujících výrokových částech II. a IV. prvostupňového rozhodnutí ztotožnil. Jeho závěry nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce argumentuje v tom směru, že v souladu s § 50 odst. 1 ZVZ ve výzvě k podání nabídky požadoval prokázat mimo jiné splnění technického kvalifikačního předpokladu – doložení platného certifikátu projektového řízení, zpracování a implementace projektové metodiky dle pravidel pro mezinárodně akreditované kurzy projektového řízení, jehož držitelem měla být osoba nebo osoby odpovědné za poskytování příslušných služeb (bod 4.1.3.3. výzvy k podání nabídky); tento požadavek později vybraný uchazeč splnil. Žalobce sice požadoval, aby jím poptávaný kurz byl zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací, nešlo však o požadavek na prokázání splnění kvalifikace, nýbrž o podmínku realizace veřejné zakázky (bod 2. zadávací dokumentace). Kvalifikace později vybraným uchazečem (Conseptica s.r.o.) tedy splněna byla a žalobce jej z další účasti v zadávacím řízení nemohl vyloučit (a správně jej tedy nevyločil).

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a domáhá se zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný odkazuje na obsah prvostupňového i napadeného rozhodnutí a své právní závěry obhajuje. Žalobní argumentace podle žalovaného zpochybňuje pouze podpůrnou argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí. Žalobce v rámci požadavků na kvalifikaci požadoval předložení osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osoby nebo osob odpovědných za poskytování příslušných služeb a kurz přitom musel být zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací. Tyto podmínky spolu úzce souvisí a technický kvalifikační předpoklad, kterým by toto nebylo reflektováno, by podle žalovaného zcela ztratil jakýkoli význam.

Žalovaný tedy žalobu pokládá za nedůvodnou. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a navrhuje žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou

(§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 68, § 70 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Zdejší soud již ve věci rozhodoval rozsudkem ze dne 6.1.2016, č.j. 62 Af 95/2014-114, a napadené rozhodnutí zrušil. Nejvyšší správní soud však rozsudkem ze dne 19.9.2016, č.j. 5 As 12/2016-23, rozsudek zdejšího soudu zrušil, neboť se zdejší soud nevypořádal s otázkou, zda požadavek na akreditaci byl požadavkem na splnění kvalifikace nebo požadavkem na plnění veřejné zakázky (závěr zdejšího soudu, že vyřešení této otázky ve výsledku není podstatné, pokládal Nejvyšší správní soud za nesprávný). Za tohoto stavu zdejší soud rozhodoval znovu a rozsudkem ze dne 2.11.2016, č.j. 62 Af 95/2014-141, napadené rozhodnutí znovu zrušil; dospěl k závěru, že i kdyby nebyla zakázka zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení, kde se splnění kvalifikace prokazuje předložením čestného prohlášení, nýbrž v jiném druhu zadávacího řízení, kde se splnění kvalifikace prokazuje předložením listin, z nichž splnění kvalifikace přímo plyne, nemohl by být později vybraný uchazeč vyloučen pro nesplnění kvalifikace podle § 60 odst. 1 ZVZ, neboť požadavek, aby byl kurz zajištěn akreditovaným trenérem s mezinárodní akreditací, který později vybraný uchazeč nesplnil ve lhůtě pro podání nabídek, nebyl požadavkem na prokázání kvalifikace. Tato podmínka tedy nebyla ani součástí požadavků na prokázání kvalifikace (a proto pro její nesplnění nemohl být později vybraný uchazeč vyloučen podle § 60 odst. 1 ZVZ), ani nemusela být splněna v průběhu zadávacího řízení, tím spíše ne ve lhůtě pro podání nabídek. I tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.4.2017, č.j. 5 As 269/2016-27. Jeho právním názorem je zdejší soud nyní podle § 110 odst. 4 s.ř.s. vázán.

Podle naposledy uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze spisového materiálu vyplývá zcela zjevně, že právě „kvalifikovanost“ lektora byla žalobcem (viz doplňující informace vyžadované po uchazeči a jeho upřesňující dotazy stran kvalifikace lektora) zkoumána v souvislosti s posouzení kvalifikace. Výzva k podání nabídek jednoznačně v bodu 4.1.3.3. b) stanoví požadavek, že osoba odpovědná za poskytování služeb má mít min. kvalifikaci v podobě VŠ vzdělání, platného certifikátu, zkušenosti s poskytováním lektorských služeb min. 5 let, zkušenost s určitou podobou projektů a zkušenost se školením min. 50 účastníků. Lektorka byla k takovému plnění oprávněna až po obdržení certifikátu v době, kdy již mělo dojít k plnění veřejné zakázky. Pokud vybraný uchazeč prokazoval kvalifikaci prostřednictvím určité osoby, právě tato osoba musela tyto kvalifikační požadavky splňovat. Jakkoli tedy byla lektorka členkou programu, na základě kterého měla požadovaný certifikát získat, v době posuzování nabídek nemohlo být zadavateli známo, zda tento certifikát skutečně obdrží či nikoli a zda tedy bude vybraný uchazeč schopen plnit předmět veřejné zakázky v požadované lhůtě a kvalitě. Skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace musejí nastat ve lhůtě podle § 52 odst. 1 ZVZ, tedy ve zjednodušeném podlimitním řízení ve lhůtě pro podání nabídek. Tyto přitom musí doložit osoba, která bude požadované služby poskytovat. Je tak zcela nerozhodné, zda

lektorka byla pod dohledem certifikovaného lektora, pokud sama požadovanou kvalifikaci nespĺňovala, neboť certifikát neměla. Pokud vybraný uchazeč prokazoval kvalifikaci prostřednictvím určité osoby, právě tato osoba musela tyto kvalifikační požadavky splňovat. Podle Nejvyššího správního soudu žalovaný závěr o pochybení žalobce v zadávacím řízení odůvodnil na základě zákonné aplikace ustanovení ZVZ ohledně způsobu prokazování splnění kvalifikace ve zjednodušeném podlimitním řízení. Lze podle Nejvyššího správního soudu uzavřít, že kvalifikační předpoklady stanovené ve výzvě nebyly později vybraným uchazečem prokázány ve lhůtě pro podání nabídek, za což měl být z další účasti v zadávacím řízení správně vyloučen podle § 60 odst. 1 ZVZ.

Již ze shora uvedeného plyne, že žalobce byl povinen vybraného uchazeče Conseptica s.r.o. vyloučit pro nesplnění kvalifikace, a proto napadené rozhodnutí obstojí. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., ve vztahu k řízením o kasačních stížnostech proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 6.1.2016, č.j. 62 Af 95/2014-114, a ze dne 27.4.2017, č.j. 5 As 269/2016-27, za použití § 110 odst. 3 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný byl úspěšný, avšak ze spisu neplyne, že by mu vznikly náklady přesahující náklady jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení přiznána nebyla.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. června 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu